

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/119/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213221361
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4213221361.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Renáty Pátrovičovej, v právnej veci navrhovateľky: S. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. N. XXX, proti odporcovi: Q. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., U M. XXX/XX, J. republika, o návrhu na určenie výživného pre plnoleté dieťa, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 8. decembra 2015 č. k. 5C/68/2013-75, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti výroku a v časti výroku o náhrade trov konania účastníkov p o t v r d z u j e.

Navrhovateľke nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom zo dňa 08.12.2015 č. k. 5C/68/2013-75 pri právnom posúdení podľa § 78 ods. 1 a § 62 ods. 1 až 4 Zákona o rodine zaviazal odporcu povinnosťou prispievať na výživu navrhovateľky sumou 60 eur mesačne od 01.09.2013 do 31.08.2015. Zaostalé výživné za obdobie od 01.09.2013 do 31.08.2015 v sume 1.440 eur určil súd za povinnosť splácať odporcovi v mesačných splátkach po 60 eur počnúc od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku k rukám navrhovateľky vždy do 15. dňa v mesiaci, a to až do úplného vyrovnania s tým, že v prípade nezaplatenia jednej zo splátok riadne a včas sa stane splatná celá istina. Vo zvyšku bol návrh navrhovateľky ako nedôvodný zamietnutý. Súd napadnutým rozsudkom zmenil výrok Okresného súdu Galanta zo dňa 01.07.1993 v časti o výživnom pre navrhovateľku. Vyživovacia povinnosť rodičov k dieťaťu je ich zákonná povinnosť, ktorá je obmedzená obdobím, počas ktorého dieťa nie je schopné samo sa živiť. Navrhovateľka v konaní preukázala oprávnenosť svojho nároku, pretože jej výdavky sa výrazne zvýšili štúdiom na vysokej škole, ktorá je mimo jej bydliska. Samotné výdavky sa týkajú nielen štúdia, ale aj cestovného, ošatenia a úhrady nákladov na uspokojenie kultúrnych a zdravotných potrieb. Pri určení výšky výživného súd akceptoval zárobkové schopnosti a možnosti obidvoch rodičov, ako aj rozsah odôvodnených potrieb navrhovateľky. Vzhľadom k tomu, že matka zabezpečuje bývanie pre navrhovateľku, súd určil otcovi výživné v sume 60 eur mesačne od 01.09.2013, t.j. od kedy sa navrhovateľka stala študentkou denného štúdia. Vyživovaciu povinnosť určil súd odporcovi na navrhovateľku v sume 60 eur mesačne iba za obdobie od 01.09.2013 do 31.08.2015, nakoľko od 01.09.2015 sa navrhovateľka zamestnala.

Zameškané výživné za inkriminované obdobie v sume spolu 1.440 eur zaviazal súd odporcu splácať navrhovateľke mesačne po 60 eur (§ 160 ods. 1 OSP).

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 OSP a s poukazom na čiastočný pomer úspechu a neúspechu účastníkov v tomto konaní, žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Protí tomuto rozsudku podal včas odvolanie odporca, navrhujúc jeho zrušenie a vyhlásenie nového rozsudku, na základe ním predložených dokladov prvostupňového súdu. Súd prvého stupňa neúplne

zistil skutkový stav. Od roku 2011 nepracuje, pričom je invalidný dôchodca a nemá dobrú ekonomickú situáciu. V určenom období mal ešte aj inú vyživovaciu povinnosť a to k plnoletej dcére F. O.. Žiada, aby v jeho prípade bol zohľadnený § 75 ods. 2 Zákona o rodine.

Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedla, že matka nikdy nežiadala zvýšenie výživného a odporca z vlastnej iniciatívy nikdy viac peňazí neposlal. Zastáva názor, že právom žiadala výživné od otca.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v odvolaní napadnutých častiach výrokov procesným postupom podľa § 212 ods. 1, 2 a § 214 ods. 2 OSP, následne dospievajúc k tomu právnomu záveru, že podané odvolanie otca zo dňa 18.01.2016 nepovažoval za dôvodné.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

V danom prípade odvolací súd, ako vecne správny, podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Komárno č. k. 5C/68/2013-75 v časti výrokov o určení výživného, zaostaleho výživného a o náhrade trov konania, pretože sa stotožňuje s rozsahom a najmä obsahom odôvodnenia napadnutého rozsudku, na ktoré odôvodnenie v ďalšom odkazuje (§ 219 ods. 2 OSP). Súd prvého stupňa v rozsahu postačujúcom obsahu ust. § 120 ods. 1, 3 a 4 OSP zistil vo veci skutkový stav, ktorý pri dodržaní myšlienkového postupu hodnotenia dôkazov podľa § 132 OSP (jednotlivo ako aj v ich vzájomnej súvislosti) aj následne správne posúdil podľa príslušných ustanovení hmotnoprávneho predpisu (§ 78 a § 62 Zák. o rodine). Predovšetkým súd prvého stupňa správne ohraničil obdobie dvoch rokov (od 01.09.2013 do 31.08.2015) počas ktorého je odporca povinný prispievať na výživu navrhovateľky sumou 60 eur mesačne. Začiatok tohto obdobia je vlastne determinovaný zmenou pomerov (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine) na strane navrhovateľky spočívajúcou v tom, že táto od 01.09.2013 začala navštevovať formu denného štúdia na vysokej škole v Komárne. Koniec tohto obdobia takisto správne určil prvostupňový súd dňom 30.08.2015, pretože navrhovateľka od 01.09.2015 nastúpila do pracovného pomeru. Pokiaľ ide o rovnakú výšku výživného v sume 60 eur mesačne, tak táto podľa názoru odvolacieho súdu na jednej strane zodpovedá veku a rozsahu uspokojenia odôvodnených potrieb 25-ročnej navrhovateľky a na strane druhej zodpovedá zárobkovým schopnostiam a možnostiam odporcu, ako invalidného dôchodcu, ktorý podľa jeho vlastnej výpovede pred Okresným súdom v Karvinej - pobočka Havířov zo dňa 03.11.2014 v tom čase poberal invalidný dôchodok vo výške 14.500 Kč, čo v prepočte na eurá predstavovalo sumu cca 537 eur, pričom počnúc od 08.04.2015 odporcovi klesol dôchodok na sumu 9.204 Kč mesačne (340 eur). Pokiaľ ide o odvolávkou odporcu na potrebu posudzovania danej právnej veci s poukazom na ust. § 75 ods. 2 Zákona o rodine, odvolací súd poznamenáva, že v danom prípade priznanie súdom prvého stupňa stanoveného výživného v sume 60 eur mesačne za inkriminované obdobie nie je v rozpore s dobrými mravmi, pretože ide o výživné otca na jeho plnoletú dcéru študujúcu na vysokej škole, a takisto aj platenie výživného v tejto výške odporcovi umožňuje, resp. umožňovala výška jeho invalidného dôchodku, ktorý v čase od 01.09.2013 odporca poberal.

Vzhľadom na tieto dôvody, odvolací súd o podanom odvolaní odporcu voči prvostupňovému rozsudku zo dňa 08.12.2015 č. k. 5C/68/2013-75 ako o nedôvodnom rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP tak, že ich náhradu úspešnej navrhovateľke v tomto konaní nepriznal, nakoľko jej žiadne odvolacie trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.